

visan kräfvä, att den lagstiftande makten söker så anordna, att all bankrörelse bedrivs för Statens räkning, och att vinsten deraf kommer Statsverket till godo och icke tillfaller några få bankmän, som deraf kunna hoppa för sig en ofantlig rikedom, under det att såväl den stora allmänheten som Statens drätsel lider brist och olägenheter af mångahanda slag.

Jag får derföre vördsamt föreslå:

att icke några enskilda banker med sedelutgifningsrätt hädanefter oktrojeras, och att ny oktroj icke lemnas de nuvarande privatbankerna, då deras oktrojer tilländagå, samt att Riksbankens vinst reserveras till utlåning af Riksgäldskontoret, för att användas till Riksbankens utvidgning sålunda, att, i den mån privatbanker upphöra, afdelningskontor af Riksbanken inrättas der Kongl. Maj:t pröfvar sådana vara för penningrörelsen behöfliga.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 26 Januari 1870.

S. Johnson,
från Jönköpings län.

N:o 35.

Af Herr Samuel Johnson: Om återhemtande på Statsverkets bekostnad af sådana personer, som, utan att hafva godtgjort sina fordringsägare eller afträdt sin egendom, afvikit till Amerika.

Det har under de sistförflutna åren allt oftare visat sig, att bedrägliga gäldenärer flytt öfver till Amerika och derigenom undandragit sig det ansvar, som den borgerliga lagen stadgar för sådana bedrägerier, och det nämnda förhållandet förekommer olyckligtvis allt mera ofta och oförsämndt, och rymning undan straff för sådant bedrägeri begagnas af personer utaf alla samhällsklasser, så att det kan synas som strafflagen i vårt land kunde i sådana brottmålsfall komma att tillämpas endast på de små bedragarne, men nästan aldrig på de

stora, hvilka äro i tillfälle att skaffa sig respenningar till Amerika. Omkostnaderna och svårigheterna vid att anhålla och återföra dylika rymmare måtte vara ganska stora, enär det nästan aldrig förspörjes, att dylika, sedan de undkommit till Amerika, återföras till Sverige för att undergå ett välförtjent straff. Men det måste vara för sedligheten särdeles menligt, att sådana brott få ohejdadt fortgå, och jag tror icke att Statens medel illa användes, om någon ringa del deraf åtgår till omkostnaderna för dylika rymmares återforslande till fäderneslandet och befordrande till straff efter Rikets lagar.

Jag vågar därför föreslå:

att då det blifvit inför domstol eller inför Konungens Befallningshafvande styrkt, att sådan rymning egt rum, det måtte genom Herr Statsministern för utrikes ärendena embetsåtgärd och på bekostnad af Svenska Statsverket för anstaltas, att den, som rymt till Amerika utan att här hafva godtgjort sina fordringsegare eller lagligen afträdt sin egendom, må, på yrkande af en eller flere fordringsegare, återhemtas och ställas till rätta inför Svensk domstol.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 26 Januari 1870.

S. Johnson,
från Jönköpings län.

N:o 36.

Af Herr Jöns Pehrsson: Angående bankovinstens bibehållande åt Riksbanken, allmänna diskontfondens ökande och upphörande af enskilda bankers sedelutgifningsrätt.

Ehuruväl den Kongl. propositionen gör anspråk på $1\frac{1}{2}$ million af bankovinsten för 1871 års utgifter, och statskassans ställning visserligen är i förtvifladt behof, är och blir det dock i sin helhet en mycket mera inverkande skada